

at han ikke kan se, at her var en advarsel, et vink med en vognstang, om, at der var fare på færde.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må altså lige gøre hr. Steen Gade opmærksom på, at det er særdeles usædvanligt, at 11 ambassadører henvender sig til et lands premierminister eller statsminister med en anmodning om at drøfte indenrigspolitik. Det er meget, meget usædvanligt. Det ville også være særdeles usædvanligt at holde et sådant møde, hvor der altså i den specifikke form i brevet var lagt op til, at der skulle tages skridt over for bl.a. en dansk avis, og hvor det i sin mere generelle form var et oplæg til at drøfte forskellige temaer af indenrigspolitisk art. Det synes jeg ganske enkelt ikke er rimeligt.

Men regeringen har jo undervejs haft masser af dialog med muslimske lande i forskellige sammenhænge, og i det svar, jeg gav ambassadørerne, gjorde jeg meget ud af, at den danske regering lægger overordentlig meget vægt på at have en positiv og konstruktiv dialog med alle lande og også de muslimske lande.

Steen Gade (SF):

Jeg er jo enig i statsministerens påpegning af, at brevet ikke var behageligt. Det var et meget usædvanligt skridt, men spørgsmålet er, om statsministeren skulle have fortolket det konfratorisk eller i stedet for have sagt: Her er noget, der er alvorligt, det må vi håndtere på en meget alvorlig måde, vi må tænke os grundigt om, vi er nødt til at tage et møde.

Og så er det, jeg siger til statsministeren, at statsministeren jo ikke ville være nødt til at tage et møde med den dagsorden, som de skrev. Det står statsministeren frit for. Der findes sådan set kun ét land, én mand, én person i Danmark, der har muligheden for altid selv at sætte dagsordenen, det er landets statsminister, og det kunne statsministeren jo også have gjort over for disse ambassadører. Det er det, der undrer mig, og når historien engang skal skrives om det her, så tror jeg, at det bliver et nøglespørgsmål, om det møde, der ikke blev taget, kunne have gjort en forskel.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er to ting. Den første er, at det jo er klart, at præmissen for mødet ville have været brevet, som var en henvendelse om, at jeg skulle tage

forskellige skridt, som efter min opfattelse ikke kan og ikke skal tages af en dansk regering. Her i landet er det domstolene, der afgør den slags sager.

Den anden ting er: Det er helt fantastisk at tænke på, at SF nu prøver at gøre hele den her sag til et spørgsmål om, hvorvidt der bliver holdt et møde med 11 ambassadører. Alle ved, at det, der har udviklet sig i den muslimske verden, i gaderne med voldelige demonstrationer osv., jo ikke har noget som helst at gøre med den indenrigspolitiske situation i Danmark, med dansk udlændingepolitik eller for den sags skyld med 12 tegninger, som måske nok er en formel anledning, men som de færreste af dem, der har været ude at demonstrere, overhovedet kender noget til. Det er jo en helt anden dagsorden, der har været fulgt. Det er nogle religiøse ekstremistiske kræfter, som har forsøgt at misbruge situationen til at piske en stemning op til deres eget formål.

Jeg er nødt til at sige til hr. Steen Gade, at det er fuldstændig at fordreje sagens kendsgerninger at gøre det til et spørgsmål om, hvorvidt der er holdt et møde med 11 ambassadører.

Formanden:

Så er det Søren Espersen som medspørger.

Søren Espersen (DF):

Jeg tager ordet, for nu flyver og farer det igen igennem salen med usande citater. Det er hr. Villy Søvndal, der bringer det til torvs. Han fortæller om kræftkuder, selv om hr. Villy Søvndal udmærket godt ved, at der ingen medlemmer af Dansk Folkeparti er, der har sagt det.

Jeg har også oplevet hr. Villy Søvndal i tv komme med et andet falsk citat fra Mogens Camre. Det excellerer han i. Det er præcis sådanne usandheder, der også bliver spredt rundt omkring i verden, ikke alene af hr. Villy Søvndal, når han optræder på Al-Jazeera, men også af hans imamvenner, der rejser af sted. Det er det, der skaber problemerne.

Og jeg vil sige – det er en kommentar – at jeg og Dansk Folkeparti er lykkelige for, at Danmarks statsminister i den her sag hedder hr. Anders Fogh Rasmussen, og vi er lykkelige for, at Danmarks udenrigsminister hedder hr. Per Stig Møller. Tænk engang, hvis det havde været fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister og hr. Villy Søvndal som udenrigsminister.